

-KENDİMİ DURDURAMIYORUM 2-

Şirin

Zanzibar
Konsolosu

Birsen Ekim Özen

4. BASKI

ASLA "ASLA" DEME!

Her çocuğun hayatında önemli bir aydınlanma anı vardır. Bu aydınlanma, yaşlıların "büyük konuşmak" dedikleri şeyin ne olduğunu anladığınızda da gerçekleşebilir.

Şu anda ben aydınlanıyorum. Hem de elimdeki ince şerit şeklindeki kartonu kıvırırken. Çünkü sabah bunu yapmamı isteyen Burcu'ya net şekilde "Asla!" demiştim.

Büyük konuşmak bu değilse, neydi? Demek ki "Asla yapmam!" dediğiniz şeyleri biri sizi ikna ederse tıpış tıpış yapabiliyordunuz. Beni ikna eden Burcu'ydu. Her şey şöyle başlamıştı...

Sabah okula geldiğimizde, ertesi gün teslim etmemiz gereken görsel sanatlar ödevimiz hakkında konuşuyorduk. Ödev çok zordu. Çünkü bir sürü ince şerit kartonun kesilmesi, rulo haline getirilmesi, bunlar yetmiyormuş gibi bir de çizdiğimiz resmin üzerine tek tek yapıştırılması gerekiyordu.

Benim ilk rulolarım son derece sıkı sarılmışlardı. Ancak zaman ilerleyip de ödev ilerlemeyince, ruloları gevşetip onlardan daha çok yer kaplayacak parçalar yapmaya başladım. Bu şekilde ödevim şık olmasa da tamamlandı. Kıvır bir aydır her gün düzenli olarak çalıştığından onun ödevi

çok şık ve her biri birbirinin aynı rulolarla dolmuştu. Oysa diğer arkadaşların başına benim başıma gelenler gelmiş, sonlara kalan rulolar biçimsiz olmuştu. Aramızdaki tek istisna Burcu'ydu. Burcu'da ne biçimli ne biçimsiz rulo vardı. Burcu ödevine daha başlamamıştı bile.

Bizden yardım isterken, **“Güçlerimizi bir araya getirirsek benim ödev iki saatte biter,”** diye açıklama yapınca, hepimiz gülmüştük. Çünkü zaten kendimizinkini yaparken yeterince bunalmıştık, bir de tembellik eden biri için aynı sıkıntıyı çekmek istemiyorduk.

Oysa Őu anda rulo sarıyorum. Üstelik sadece ben değil; Hombili, Kıvır, Lokum, Volkan ve Fisto da rulo sarıyor. Burcu elimizdeki kartonlar bitmek üzere olduğu için masasının çekmecelerinde karton aramakla meşgul. Yani içimizde rulo sarması gereken yalnızca o, ama sarmayan tek kişi yine o.

- **Aaaa, bakşanızda ne buldum!**

Burcu'nun kartondan başka bir Şey bulmaması gerekiyordu. Acaba ne bulmuştı?

- Umarım karton değildir. Çünkü artık rulo yapmak istemiyorum!

"Volkan çok haklı,"

diye araya girdim. Volkan her zaman haklı olmaz çünkü bunun altını çizmek lazım.

- Karton değil, Belediye Başkanı'ndan bana gelen bir mektup. Bakın bana neler yazmıştı...

Hepimiz şaşırдық. Belediye başkanları haberlerde çocukların sınıfına girerken ya da onlara oyuncak dağıtırken görünürler, ama ben daha hiç canlı bir belediye başkanı görmedim. Hele zahmet edip mektup yazanı hiç görmedim.

- Belediye Başkanı sana neden mektup yazdı ki?

Burcu'nun yüzüne tuhaf bir gülümseme oturdu.

– Kendisi çok ince düşünen bir insan. Babam okula başladığım gün bize gelecekti, ama o gün tüm ulaşım sistemi durdu. Metro, otobüsler filan çalışmadı. İşte bu yüzden benden özür diliyor.

Hombili cebinden aldığı fıstıkları ağzına doldururken donakalmıştı.

– Nasıl yani? Belediye Başkanı otobüsler durdu diye senden özür mü diledi?

– Evet, benden özür diledi. Çünkü o gün babam gelecekti ve gelemeyince ben çok üzülmüştüm.